

Dyhde ved Højvande over Varren, nu findes 17 Fod ved Højvande, og sølgelig bør Dokhavnen, for at man kan drage Fordel af denne Dyhde, i det mindste bringes op til en tilsvarende Dyhde. Men dertil kommer, at efter den Erfaring, man har erhvervet, bør Havnen gøres nogle Fod dybere, saa at man ikke bør sætte den ønskede ny Dyhde til mindre end 20 Fod. Grunden dertil er, at Højvandet kommer et Par Timer senere til Esbjerg end til Varren, og det er af Vigtighed, at Skibene ere saaledes stillede, at de kunne flyde ud i Tide for at være ved Varren, naar Højvandet indtræder. Derfor bør der være et Par Fod mere Vand i Havnen end ude i selve Løbet. Et Par Timers tidligere eller senere Afgang fra Esbjerg og Ankomst til Varren kan have meget stor Betydning for Varer, der udføres fra denne Havn. Som man ved, er det for en stor Del første Sager, der udføres fra Esbjerg, saasom Væg og Flæst og Fisk og slige Ting, og det er derfor af stor Vigtighed, at de ikke komme for sent til Varren og derved blive forsinkede maaste en Markedsdag i England. Den tidligere Afsejling vil tillige faa stor Betydning, hvis man en Gang naar til en heldigere Dampskibsforbindelse mellem Esbjerg og Udlandet for at kunne gennemføre, hvad der er naturligt, nemlig en regelmæssig Passagerfart mellem de nordiske Lande og England ad denne den korteste og billigste Vej. Der er derfor i Esbjerg Havn for Handelen, for Trafikken o. s. v. et saa ubmærket Objekt for Fremgang og Udnyttelse, at det er en stor Fejl ikke at gøre, hvad vi kunne for at virke hen til, at den for Handelen, Skibsfarten og Trafikken i det hele bliver, hvad den kan blive. Der er et Moment, som heller ikke er uden Betydning, og som jeg ogsaa vil tillade mig at henlede det ærede Tings Opmærksomhed paa, og det er, at vi jo gentagne Gange have hørt vor Regering forsikre, at i Tilfælde af Krig i Europa er der ikke Tvivl om, at vi komme til at indtage en neutral Stillning, og vi haabe jo alle det samme, at det maa kunne lykkes at gennemføre det. Men er det Tilfældet, at vi staa som en neutral Stat, og vor Nabo Tyskland kommer i Krig med en Sømagt, der er kraftigere end den, og som altsaa blokerer alle dens Havne, baade Elbens og Weferens Munding og alle de nordtyske Havne, saa er der ikke Tvivl om, at største Delen af Nordtysklands Handel vil gaa ad Sørbanerne til de danske Havne. Der er ikke Tvivl om, at der vil komme et meget livligt Handelsrøre og Skibsfart i en Havn

som Aarhus, men særlig i Esbjerg, der ligger nærmest ved Grænsen og er lettere at komme til, saakremlt den er stor nok til at kunne modtage den betydelige Trafik, som da vil finde Sted. De enorme Fordele, som deraf blive Følgen, baade handelspolitiske og politiske, forekomme mig at maatte virke endnu stærkere til, at vi gøre, hvad vi kunne, for at gøre Esbjerg Havn til det, den kunde blive for Landet og Befolkningen. Foruden Dokhavnen, som for Djebliffet kun kan modtage Skibe, der stikke under 12 Fod dybt, er der en Øberhavn, som altsaa nu de større Skibe ere henviste til. Dokhavnen kan kun modtage de mindre Skibe, Skibe af Middelsstørrelse, og ikke flere end, der kan ligge ved een Kaj. Men i den ydre Havn, hvor de store Skibe og den store Trafik, som da kommer en saadan, er henvist til, kan der ikke ligge mere end 4 Skibe. Kajen er ikke mere end 4 Skibslængder lang, og af disse 4 indtager med Berettigelse det forenede Dampskibsselskab de to, som det frit disponerer over, fordi det skal gaa i regelmæssig Fart, altsaa falder der kun to Skibslængder af til den Trafik, som ikke hører ind under det forenede Dampskibsselskab. Af Hensyn til disse Betragtninger henviser jeg til det høje Ting, den højtærede Indenrigsminister og det ærede Finansudvalg at tage under Overvejelse, om de ikke kunde hjælpe ikke alene Esbjerg By og Esbjerg Handelsstand og Skibsfart til en bedre Havn, men ogsaa gavne hele Landet, baade Syder og Fynboer, og man kan under visse Forhold sige Sjællønderne med. Jeg vil dog bemærke en Ting, og det er, at skal Arbejdet gøres, er det paatrængende nødvendigt, at det gøres snart. Thi af de Bemærkninger, jeg har gjort med Hensyn til Handelsens Fremgang i Esbjerg, vil man se, hvor hurtig den udvikler sig, man ved ikke heller, hvad Djebliffet de politiske Forhold eller Naturforholdene kunne gøre det nødvendigt at benytte Havnen i endnu større Udstrækning. Hvis Arbejdet skal udføres, kan det næppe udføres i kortere Tid end 1 Aar, og jo længere vi udsætte at gøre det, desto stærkere vil Trafikken blive, og desto større Fordringer vil der blive stillet til Havnen, og desto mere vil den Befolkning, der skal leve af Handelen og Skibsfarten, lide under Standsningen af Handelen og Skibsfarten. Der er imidlertid efter min Mening en Ting, der muligens snarere burde gøres. Den fordrer en større Sum, men jeg er overbevist om, at den fuldt ud vilde betale sig, og det er i Stedet for at gaa til det her foreslaede, en Udvidelse af Øberhavnen og en Fordybning og Fuldstændiggørelse af Dokhavnen, saa foreløbig